Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. C. D. Müller), der navnlig meget skarpt ved 1ste Behandling udtalte sig i denne Retning — og ligeledes det ærede Mindretal af Udvalget kan udtale den samme Mening, det kan jeg ikke forstaa. Udvalgets Flertal vil udjevne Misforholdet ved en Omordning, men ikke en Forøgelse af Folkethingskredsene. Jeg skal blot endnu bemærke, at Mindretallet har villet lade Overøvrighedskredsene Aarhus og Skanderborg Amt beholde deres gamle Inddeling og altsaa lade dem hedde gamle Aarhus Amt og gamle Skanderborg Amt, men det vil da blive Tilfældet, at der vil komme en Overøvrighedskreds til, der snart vil kunne gjøre Fordring paa at faae en Folkethingskreds mere, idet Aarhus Amt efter Mindretallets Forslag i Gjennemsnit faar 19,000 Indbyggere for hver Valgkreds. Jeg skal saaledes paa det Bedste anbefale det høie Thing at stemme for Dagsordenen.

Formanden: Inden vi gaa videre, skal jeg meddele Udfaldet af det Omvalg, der har fundet Sted paa 2 Medlemmer til Udvalget angaaende „Forslag til Lov, indeholdende et Tillæg til Lov om nogle Bestemmelser vedrørende Kirkesyn, Præstegaardssyn m. m. af 19de Februar 1861". Der blev afgivet i Alt 75 Stemmesedler, men deraf vare 2 blanke. Der var saaledes 73 gyldige Stemmesedler, og det afgjørende Flertal var altsaa 37. Valgt blev kun 1 Medlem, nemlig Høyer-Møller med 70 Stemmer. Efter den Valgte havde O. Christensen 26, Fjord 20 og Casse 15 Stemmer; Resten var mere spredt. Der vil altsaa være at foretage et Omvalg paa 1 Medlem, hvilket vil være bundet imellem O. Christensen og Fjord. Naar vi ere til Ende med den Sag, som vi nu have til Forhandling, skal jeg lade foretage dette Omvalg.

C. V. Rimestad: Efter det Foredrag, som det høie Thing har hørt, der blev holdt af den ærede Rigsdagsmand for Aalborg (Klein), har jeg selvfølgelig kun Lidt at føie til; men jeg har dog ikke villet tie, dels fordi, som det forekom mig, Sagen var saa overordentlig klar i og for sig, og dels paa Grund af den Andel, jeg paa en vis Maade har havt i den, som den, der har givet det første Stød til, at Ministeriet er fremkommet med Lovforslaget, nemlig derved, at jeg ifjor har stillet en Interpellation til Regjeringen. Den sidste ærede Taler anførte en Grund, som ikke blev anført af den ærede Ordfører for Flertallet, nemlig den, at man var kommen ind paa en Slags Glidebane, dersom man nu vilde gaa ind paa en Forøgelse af Folkethingskredsene. Han mente, at da vilde de samme Raab og Forlangender om nye Kredse møde os i kommende Tider. Denne Grund har ikke været anført af Ordføreren og heller ikke, saa vidt mig bekjendt, nogensinde under denne Debat tidligere, og det forekommer mig overmaade rigtigt. Man har jo at bedømme det Foreliggende, om det stemmer med Retfærdigheden, med Grundlovens Ord og Grundlovens Aand og med den borgerlige Lighed, som er given, og som vi have krevet paa vort Banner her tillands, og ikke at dømme om, hvad der vil ske i Fremtiden, og om, hvor stor Befolkningen vil være paa et eller andet Sted i Fremtiden, og Alt, hvad dermed staar i Forbindelse. Skulde det blive Tilfældet, at Befolkningen i det Hele taget forøges i en ganske betydelig Grad, staar det jo den lovgivende Forsamling og Regjeringen frit for at gjøre, om jeg saa maa sige, en Frontforandring og fastslaa, hvad der ikke endnu er sket, et bestemt Antal Kredse for Folkethinget; Intet vil være til Hinder derfor. Men naar man vil lade sig fremme her i Thinget deraf, at der muligvis kunde komme saadanne Fordringer i stigende Grad i Fremtiden, naar man gav et Præcedents som dette her, er det efter min Mening at se Spøgelser ved høi lys Dag, og det er Noget, man efter min Opfattelse ikke bør tage Hensyn til,